

Index Rerum,

quando iudicio formato sit earum condemnatio, secus extrajudicialiter. 107.1.258
 Expensis actum perentis, quod petitur faciendum est. 93.2.127
 Expensis appellantis fit actorum transportatio ad superiorem, & cur. 93.2.118
 Extrabens ab Ecclesia delinquentes publice excommunicatur, & omnia restituere tenetur, cumque vim facere Senatus declarat. 226.1.114

F

Facere & dicere eadem sunt. 208.2.32
 Faciens aliquid voluntarie, ad quod precise poterat compelli, dicitur necessitate coactus facere. 152.2.8
 Faciens non potest imputari id, sine quo vim repellere non poterat. 109.2.288
 Faciens aliquid coacte, & contra suam voluntatem, sibi non imputatur. 152.2.110
 Facinus suos habet auctores, quos poena nullo modo egreditur. 143.2.46
 Factum ubi lex requirit, & actualem redditionem, non statuit assertioni. 113.2.9
 Factum non dicitur, ubi aliquid remanet faciendum. 114.1.14 vel quod non durat factum. ibid. 2.118
 Factum defuncti, & factum successoris differunt. 143.2.44
 Factum male, aut minus plene ex integro est agendum. 191.2.21
 Factum infectum fieri nequit. 208.1.27
 Facto ubi opus est, verba non sufficiunt. 113.2.8
 Facta à iudice rescuto, an sint nulla, vel annullanda, remissive. 214.2.89
 Favor & odium ubi concurrant, dispositio an censetur odiosa, vel favorabilis. 319.1.3; 321.2.35, & 327.1.75
 Fecundum ex gratia & pecunia, si gratia præponderat pecuniam, gratiosum dicitur. 320.1.13
 Fictio translativa duo requirit habilitatem, tempus à quo, & tempus ad quod. 240.1.32
 Extensio non potest dari in appellatione conditionali, quoad sui consuescentiam. ibid. 2.33
 Fideiussio iudicati solvendi purificatur per rem iudicatam, & exequitur etiam non nominatus in sententia. 479.1.86
 Fideiussor ad relaxationem ob innocentiam, de qua constat, sufficit obligari de representando. 279.2.218
 Fideiussor non potest obligari pro poena corporali, & cur. 280.2.225
 Fideiussorem si reus non inuenit, & pignus offert, est audiendus, cum per id magis consulatur fisco. 279.2.219
 Fideiussores sub quibus carceratus relaxandus sit, ad quid obligari debeant. 279.2.217
 Fideiussores dandi sunt in loco iudicii, nisi ibi non reperiantur. 280.1.221
 Ad quid teneantur, si dicatur simpliciter, relaxetur sub fideiussoribus. ibid. 223
 Si non recipiantur, iudex & tabellio quando teneantur parti ad interesse. ibid. 224
 Fideiussores si non inueniuntur carceratus, non relaxantur. ibid. 220
 Fideiussores non habens reus, quando sub conditione iuratoria relaxetur de consuetudine. ibid. 222
 Fimus dum habetur, non curatur de medio. 100.2.196
 Fimus cui conceditur, censetur concessum necessarium ad finem consequendum. 367.1.92

Fine concessio, omnia intelliguntur concessa, per quæ deuenitur ad finem. 110.1.290
 Fine ex bono bona præordinatione præsumitur. ibid. 2.299
 Firmia iuris non datur in regno Aragonum in causis tangentibus sacrum officium. 128.1.6
 Forma inducta ad actum perpetuum, non extenditur ad temporale. 376.2.32
 Forma iuramenti, de qua in c. vt circa. de elect. in 6, seruanda in appellatione, procedit, quando electio fit extrajudicialiter, secus si iudicialiter. 410.2.30

Forma non adimpletur per æquipollens. 443.2.245
 Forma requisita pro certo fine & effectu, secuto sine per æquipollens, formæ satisficit. ibid. 2.46
 Formæ ommissio reddit actum sui naturæ privilegium appellabilem, & attentatum inducit. 377.2.41
 Actum vitiat. 378.1.49
 Formam qui dat, & ea dat quæ consequuntur ad ipsum, secundum Philosophum. 110.2.297
 ex Forma procedendi in tollenda violentia inuentæ, maxima omnibus oritur utilitas, & festinanter occurrit oppressi necessitati. 91.1.102
 Fraus propria in vim exceptionis bene proponitur. 346.1.63
 Fraudem & turpitudinem suam allegans non auditur. 346.1.61
 Fructus beneficij sequestrantur ob debitum clerici, vt satisfiat creditoribus ad congrua præstanda clerico. 261.1.63
 Fructus aut interesse non computantur in sorte principali, vt ascendat ad summam appellabilem, & commissibilem per Rotam. 326.2.72
 Fructus in possessorio facta condemnatione, veniunt æque principaliter, nõ accessorie. 33.1.118
 Fructus suapte natura exiunt interdita. ibid. 119
 & in iis fructus veniunt accessorie. ibid. 120
 Sequuntur naturam iudicii possessorii, quando veniunt accessorie ad illud. ibid. 121
 Fuga periculum sufficiens est ad impediendum & excusandam citationem. 207.1.17
 Fundator beneficij potest agnoscere quascumque conditiones & leges in fundatione. 447.1.283
 Fumus leuari non posse absque licentia parochi, antequam per eum dicatur Antiphona, subuenit. 366.1.81
 Non posse leuari nisi iubente parochi per asperionem aquæ. ibid. 2.85

G

Gratia Senatoribus & Aduocatis regij Senatus violentiæ materia præ cæteris patet, & cur. 92.2.117
 Generalitas quæ propter mediū habile verificatur in qualibet sua specie indistincte operatur. 341.2.22
 Gestum in faciliorem causæ expeditionem non veniunt vt attentatum reuocandum. 284.2.257
 Gestum præcedens appellationem, & eius tempus ad appellandum non dicitur attentatum. 285.2.262
 Gesta per iudicem sine partis citatione dicitur attentata, facta inter tempus ad appellandum. 164.2.73
 Gesta post appellationem dicuntur prouenire ex ipsius natura, & reuocatio eorum pendet à futuro euentu. 182.1.25
 Gesta post noui operis nuntiationem reuocantur per viam attentati. 343.1.36
 Gierbe distinctio super nullitate sententiæ reprobatur. 147.1.58
 Glossa

& Verborum.

Glossa in c. dilecto. de sentent. excom. in 6. expenditur. 50.1.201
 Gratia Apostolicæ tres, quare concessa. 131.2.31
 Gratianus reprobat, & varius arguitur. 191.1.16
 Grauaamen est causa appellationis, quo cessante, cessat & ipsa appellatio. 165.2.87
 Grauaamē vxationis, seu fatigationis quod. 208.1.25
 Grauaamen est causa fundamentalis & finalis appellationis. 237.2.7
 Præcedat appellationem, non è conuerso, & exceptionis tacita vel expressa expectanda determinatione. 238.1.11
 Grauaamen futurum quando trahit originem à grauaamine illato, appellatio ratione vtriusque valet. 241.2.46
 Grauaamen non potest reparari, quando non potest appellari à diffinitiuâ. 305.2.10
 Grauaamen in possessorio, reparatur in petitorio, secus si super petitorio non expectatur iudicium. 308.2.40
 Grauaamen dicitur irreparabile per appellationem à diffinitiuâ, quando nullo modo ab ea permittitur appellare. 314.1.82
 Grauaamen non reparari per appellationem à diffinitiuâ, verificatur quando ab ea est prohibita quoad vtrumque effectum, non quoad suspensionem tantum. ibid. 2.89
 Grauaamen si constat iuris præsumptione, seu allegatione, appellatio non requirit aliam causam expressionem. 470.2.4
 Grauaamen legis non est grauaamen à quo non appellatur. 473.1.23
 Grauaamen negligentie & tarditatis post appellationem an possit reuocare inferior. 486.2.32
 Grauaaminis causa cessante, cessat appellatio. 238.1.8
 Eius causa expressè est proponenda in appellatione ab interlocutoria. ibid. 2.13
 Grauaaminis reuocatio qua petitur, est releuatio, denegatio præcedens est grauaamen in quo tunc appellatur. 241.2.45
 Eius cognitio, & reuocatio ad quem spectet. 286.1.268. & seq.
 Grauaaminis extrajudicialis remedia duo. 409.2.24. & seq.
 Grauaamine illato per iudicem, si ab eo pars appellet, & iudex appellatorem reponat, videtur reponendo grauaamen reuocare, & si reponendo pars altera grauetur, licet appellatur in tali repositione. 118.2.16
 Quando doctrina illa procedat. 159.1.17
 Grauaamina diuersa diuerso iure censentur. 247.2.6
 Gregorij Sayrij assertio reprobat. 73.1.359

H

Habitus si est bonæ fidei, similiter & eius priuatio. 230.1.209
 Hereditas quid. 320.2.19
 Hares capi non potest durante tempore conficiendi inuentarium. 265.1.105
 Quouique teneatur. ibid.
 Capi non potest ex obligatione quoad factum personale qua tenebatur defunctus. ibid. 106
 Heretico licet prohibeatur appellatio à diffinitiuâ, non tamen ab interlocutoria, & quare. 315.1.90. & seq.
 Homo est in perpetuo bello. 298.2.95
 in Honorarijs potissimum locum obtinet consuetudo. 360.1.18
 Humilitatis notabile exemplum inter Capucinos &

Iesuitas. 362.1.42
 Hypothecans pro alio rem suam, & non personam, dicitur debitor respectu rei tantum exhibere. 270.1.144. & seq.

I

Illatio non fit de separatis ad diuersa. 327.2.79
 Illico, quam celerrime, &c. non admittunt exceptionem requirentem altiore indagine. 478.2.76
 Illico dictioni attribuitur executionis significatio. 479.1.79
 Illustrius etiam in quolibet delicto, vel multum diues, & aliis nobilibus, quando sit relaxandus sub fideiussoribus, vel custodibus, vel domus, palatium, ciuitas, pro carcere sit assignanda, vel quando sub iuratoria cautione, remissive. 277.1.196
 Immunitate Ecclesiæ non gaudentes si appellant ab extractione, vim non fieri decernit Senatus. 266.2.117
 Immunitatibus Ecclesiarum, an inuitis eius Rectoribus aliquis renuntiare possit. ibid. 119
 Impedientes de facto & contra iuris dispositionem, iurisdictionem iudicum Ecclesiarum dumtaxat, incurunt in Bullam Cœnæ Domini. 55.2.233
 Impedimentum excusat à poena, contumacia, defensione, solutione canonis, & ab obligatione accedendi ad consilium. 186.2.67
 Impedimentum propter recedat à forma. ibid. 68
 Impedimentum proueniens ex facto Principis excusat. 187.1.70
 Impedimentum ob recursum ad Regem euidentis est & patens ex actis quantum tempus durauerit. ibid. 73
 Impedimentum non excusat quod potuit remoueri. 445.1.263
 Impedimentum proprie quod. ibid. 264
 Impedimentum vt excuset probari debet, fuisse causam immediatam, ne aliquid fieret. ibid. 265
 ob Impedimentum receditur à forma. 444.2.36
 Impedimentum probare non sufficit, sed etiam diligentiam pro illo remouendo. 445.2.266
 Impedimento legitimo superueniente oppositioni ad beneficium intra terminum edictorum, quo minus locum examinis adire queat, an appellationi à termino denegato non deferens, vim faciat. 443.2.249
 Impedimenta legitima quæ. 445.2.269
 Impeditus legitime excusatur à publicanda resignatione, & contumacia. 444.2.54
 Non dicitur negligens. ibid. 2.55
 Impedito agere non currit terminus. 186.2.65
 Impedito de facto iudicis nõ currit tempus. ibid. 69
 Non currit impedito legitime. 444.1.253
 Impedito minor dilatio danda est in parochiali, quam in aliis causis. 445.2.268
 Imperator auxilium & protectionem Ecclesiæ exhibendam iurat. 20.2.72
 Imperij meri genera quot, & quæ delegabilia. 256.2.24
 Inopacitatis exceptionem in quolibet iudicio excusatio admittendam. 311.1.60
 Inertitudo, quæ verificari & declarari potest ex futuro euentu, sustinetur. 182.1.26
 Incompetentia eius, cuius iurisdictionem per exceptionem eluditur, non requirit expressam declarationem, sed tacitam per processum. 491.2.26
 Incompetentiæ interlocutoria tacita per processum ad vltiora transit in rem iudicatam, si non appellatur

Index Rerum,

pelletur ab ea. 491.1.20
 Incompetentia interlocutoria iudicis carentis omnimoda iurisdictione an transeat in rem iudicatum. ibid.21
 Incompetentia exceptio quodocunque opponitur ad impediendam sententiae executionem. 310.1.55
 Inconueniens quae sunt censentur inesse. 233.1.239
 Iudicia ad capturam quae sunt legitima. 269.1.133
 Infamia sola de se non admittit relaxationem fideiulorum. 278.1.102
 Infideles opprimi potius debent, quam protegi. 128.2.9
 Infirmus non debet grauiter carcerari, etiam pro delicto. 264.2.99. pro debito etiam ciuili. ibid. 101
 Informatio quando sumitur ad solam instructionem, & informationem Curiae, cognitio & processus est omnino extraiudicialis. 51.2.215
 Etiam ex testibus sumenda ex simpliciter assercione ad instructionem Curiae, est actus extraiudicialis, remissiuè. 90.2.98
 Ad Curiae instructionem dumtaxat est extraiudicialis, etiam si ex testium assercione sit facienda, quae nec citationem requirit. 94.2.137
 Informatio qualitatum ad prouisionem beneficij fit extraiudicialiter nullo citato. 407.2.8
 Informatio sumenda pro habilitate prouisi ad praebendam fit absque partis citatione. 413.1.52
 Fit absque testium iuramento, & absque processu iudiciali. ibid.53
 Informatio pro instructione iudicis nullam habet formam iudicij. 450.2.5
 Informationis summariae receptio super infamia decreti ad effectum relaxandi mandatum de comparando personaliter, est omnino extraiudicialis. ibid.6
 ad Informationem pro instructione iudicis, & eius animo informando, recipiuntur testes non iurati. 451.1.7
 in Informatione ad nudam Curiae instructionem proceditur iurisdictionaliter, forma tamen iuris omisita. 94.2.138
 Inhibere potest superior etiam in causis non appellabilibus quando simul cum causa cognitione cognoscit de natura appellationis, an sit priuilegiata. 375.1.24. secus si huiusmodi causa cognitio sit omisita. ibid.25
 Inhibens iudex, à cuius facto dumtaxat appellatur, vim facit absque alterius dependentia, cuius districtus attendendus est ad recursum regium. 379.2.56
 Inhibita canonica non inficit, nec impedit, quae iure permittente iudex inferior facere potest appellatione pendente. 115.2.29
 Operatur in his quae sunt contra ius & appellationem. ibid.30
 Rectè procedit, si decreto conditionali intimato iudici Ecclesiastico nihil agat, & medio tempore ipsi inhibito intimitur. 165.1.79
 Est nulla post repositionem interlocutoriae, & attentatorum, factam virtute regij decreti. ibid.2.87
 Inhibitio quid, 372.1.3
 An sit interlocutoria habens vim diffinitiuam. ibid.2.5
 Non causet grauamen irreparabile. 373.1.13
 Non expedita canonice iustam reddat appellationem suspensionum. ibid.2.16. & 17
 Minus canonica nulla est, & inferiorem iudicem non arctat. 374.1.19
 Canonica fit per causae cognitionem. ibid.2.20
 Quibus de causis reddatur nulla. ibid.22
 Quod non causet attentata in notoriis, & in confesso & conuicto, & quod illa causet etiam ubi sententia fit priuilegiata, quomodo intelligendum sit. 375.1.13
 Inhibitio temporalis quae. 376.1.29
 Temporalis per aliquot dies an recipiat appellationem. ibid.31
 Quod faciat inconueniens. 377.1.36
 Eandem de iure solemnitatem requirit, quam inhibicio perpetua. ibid.2.39
 Appellationem non recipit. ibid.40
 Inhibitio virtute appellationis à diffinitua requirit causae cognitionem, & in appellatione ab interlocutoria. 378.1.45. & seq.
 Accessoria & ex causa appellationis tollitur sublatà appellatione. 483.2.24
 Inhibitionis reuocata & reposita effectus quales sint. 372.2.9
 Eius reuocatio an suspendatur per appellationem, ita ut gesta à iudice inhibito sint attentata. 373.1.10
 Quid si contineat damnum irreparabile, aut ipsa reuocatio haberet vim diffinitiuam. ibid.11
 Inhibitionis reuocatio siue expressa, siue tacita, per remissionem causae inferiori, non suspenditur per appellationem. ibid.12
 Eius requisita habentur pro forma ipsius, iuxta Trid. 378.1.42
 Inhibitionis anima est iurisdictione. 384.1.150
 Inhibitioni de facto expedita per conseruatoreum ordinarium parere non tenetur. 383.1.78
 Inhibitionem reuocare idem iudex potest, & reformare. 372.2.8
 Inhibitionem non canonicam, & nullam de stylo Rotae causare attentata quomodo intelligendum sit. 375.2.27. & seqq.
 Temporalem non posse expediri absque causae cognitione. 377.1.35
 Illam prohibet lex regia, etiam auditoribus. ibid.36
 Inhibitione expedita ab vno iudice degente in vnus Senatus districtu contra alium in alio districtu existentem, quis Senatus pro tollenda violentia sit aduendus. 379.1.52. & seq.
 de Inhibitione minus canonica, & de iniusta contra ius idem est iudicandum. 383.1.79
 Inhibitione expedita per superioreum cognoscendum de appellatione à tacita, vel expressa remissione causae, inferior non potest interim valide procedere. 485.2.28
 Inhibitionibus friuolis, & contra ius expeditis, non est parendum per iudicem. 383.1.81
 Vide *Iurisdictione*.
 Inimici spiritus quot. 298.2.96
 Inimias & oppressiones sacerdotibus factas, non solum Principi, sed cuiilibet vindicare licet. 21.1.75
 Innocentes grauissimè opprimerentur à iudicibus Ecclesiasticis, cum longe distet Curia Rom. si regio non potirentur auxilio. 311.1.105
 Innovare non debet iudex, sed supersedere in executione, ubi est dubium iuris, vel facti, an appellatio teneat. 123.2.32
 Innovare permittitur iudici in his quae sunt iurisdictionis voluntariae. 453.2.28
 Instantia quid. 417.1.76
 Instantio extraiudicialis, aut confirmatio, loco interlocutoriae habetur. 407.1.5

& Verborum.

interlocutoriae habetur. 407.1.5
 Institutio & praesentatio fiet iudicialis, si pro proposito edicto compareat quis opponens de iure patronatus, vel contra praesentatum. 414.1.58
 Quibus temporibus haec exceptiones opponantur, ut prima natura prouisionis alteretur, & efficiatur iudicialis. ibid.2.59
 Institutio & confirmatio fiet extraiudicialis, si appareat legitimus contradictor, vel compromissarius aliquid obiciens. ibid.60
 Idem si promotor fiscalis opponat contra praesentationem, vel praesentatum. ibid.
 Institutio si fiat cum legitimo contradictore, sententia fertur diffinitua, secus nullo comparente contradictore. 415.1.62
 Institutio & confirmatio facta cum contradictore legitimo, non adhibita causae cognitione, nulla erit. 427.1.138
 Instructio procedendi in causis violentiae regio consilio, & eius stylo, ceteris missa tribunalibus. 83.2.21
 Instructionis formae & substantiae qui Doctores meminerint. 83.2.22
 Instructionis & praxis substantia procedendi in tollenda vi à iudicibus Ecclesiasticis recenset. regia 36. tit. 5. lib. 2. cuius verba referuntur. ibid.23
 Instrumentum factum in iudicio paratum habet executionem. 479.2.85
 Instrumenta rei rusticae pro debito capere non licet. 264.1.96
 Interdictum quomodo fieri debeat. 292.2.40
 Interdictum ingressus ciuitatis, vel palatii, vel alienius possessionis, suspenditur per appellationem. 302.1.124
 Interdictum ingressus Ecclesiae quod, & cuius effectus. 293.1.42. & 43
 Quando imponatur pro contumacia, aut crimine, & an ex eo denegetur sepultura. ibid.44
 Interdicta Ecclesiastica quibus priuenter. 293. initio.
 Interlocutio superioris super admittenda, vel non admittenda appellatione, & reuocatione attentatorum, etiam stante decreto directo regio inferiori, est nouum grauamen, diuersa persona oppressa, diuersus iudex, & noua violentia, & sic noua appellatione & recurso indiget. 194.2.43
 Interlocutoria quamuis reuocari possit à suo iudice, ad id tamen praecise cogi non potest. 163.2.65
 Ab obseruatione iudicij an habeat vim diffinitiuam, discutitur. 226.2.185
 Interlocutoria quoad iudicem non transit in rem iudicatam, quo minus queat reuocare. 248.2.19
 Interlocutoria non reparabilis per appellationem à diffinitua, recipit appellationem. 305.2.9
 Super legitimatione personarum an admittat appellationem ubi causa principalis illam non recipit. 310.2.58
 Interlocutoria procuratorem legitimum non esse, vel aliquem non habere legitimam personam standi in iudicio, recipit appellationem. 311.1.64
 etiam in pronuntiatione, quem esse, vel non esse tutorem. ibid.2.65
 Interlocutoria appellationem recipit, si feratur per dolum, aut iniuriam, & ubi prohibetur à diffinitua. 313.1.77
 Idem in sententia quae fertur per latam culpam. ibi.
 Interlocutoria qua iudex se competentem, aut incompetentem declarat, habet vim diffinitiuam. 372.2.6
 Habens vim diffinitiuam non potest reuocari à iudice. ibid.7
 Prout est attentatorum reuocatio, non recipit appellationem. 394.2.16
 Supponit iurisdictionem. 419.2.90
 Interlocutoriam mandatum executionis iudex non reuocat, nisi sit nulla, & cur. 141.2.20. & seq.
 Interlocutoriam, per quam finitur iurisdictione, & officium iudicis, non potest idem iudex reuocare, nec reponendo eam iurisdictionem reassumere. 160.1.50
 Mandatum executioni à iudice, vel à parte, iudex non reuocat. 162.1.48
 Vel si sit talis quae absque facto hominis habeat secum executionem. ibid.49
 Interlocutoriam reponere cui permittitur, multo fortius licebit illam declarare & interpretari, quod est minus. 163.1.62
 ab Interlocutoria si non est appellatum, an à denegata eius reuocatione appellari poterit. 247.1.4
 ab Interlocutoria super admittendis articulis si non est appellatum, non potest appellari postea ab ipsa actuali admissione. 247.2.9
 ab Interlocutoria ius facile appellationem tollit. 307.1.23
 Vide *Sententia*.
 Interpretationem latam prouenientem ex proprietate verborum non excludit materia odiosa. 342.1.27
 Intimare aliquid clerico potest iudex Ecclesiasticus, ut certiorato parat praedictum, aut constituat in mora, aut mala fide. 125.2.7
 Intimatio prouisionis ordinariae absque scrupulo faciendum est, quod non sit citatio, sed simplex monitio, non supponens iurisdictionem monentis, & à quolibet faciendum iudice. 95.1.142
 Prouisionis regiae non est citatio, sed monitio, & certioratio extraiudicialis, quae geri potest etiam per iudicem incapacem. 125.2.6
 in *Inuentarij* confectioe possunt inter alios legatarij clerici citari per iudicem laicum. 94.2.136
 Iudex ordinarius tenetur suos defendere subditos. 32.2.114
 Iudex ad quem, non à quo, habet iurisdictionem pronuntiandi super legitimitate appellationis. 51.2.212
 Iudex debet ad sui solam instructionem cognoscere de qualitate appellationis, non verò quoad partes pronuntiare, cum sit iurisdictionale, & ipse iudex à quo iurisdictione careat. ibid.213
 Iudex secularis de facto etiam rei spiritualis incidenter cognoscit. 52.1.117
 Iudex ordinatè procedens, & contra ius exequens suam sententiam dicitur priuata persona, & ut priuatus sine iurisdictione procedat. ibid.2.118
 De facto procedens, de facto & sine iurisdictione reponere debet. ibid.219
 Ad respondendum attentatur, etiam post appellationem, & sanctus officio suo liberam habet facultatem. 89.2.87
 Iudex Ecclesiasticus antequam confiter notorie de violentia per actorum inspectionem, non potest cogi excommunicatum absolueret. 98.1.170
 Iudex à quo iuris ministerio, etiam non defersens iustae appellationi inhibetur. 99.2.184
 Iudex se declarans incompetentem, potest in expensis condemnare. 105.1.242
 Iudex Ecclesiasticus, qui vim intulit, an possit expensis multari. ibid.2.243
 Qui partem tenuerint affirmatiuam. ibid.244
 Secularis potest condemnare in expensis clericum vim inferentem, & spoliantem, cuius cognitio

Index Rerum,

cognitio in pluribus Christianorum ditionibus practatur remissive. 106.1.2.48
 Ecclesiasticus inobediens prouisionibus regis, siue ordinariæ, siue à la *sobre carta*, multatur in expensis. *ibid.* 2.49
 Incapax non potest condemnare in expensas clericum differentem declinatoriam. 107.1.2.59
 Inferior quæ possit gerere appellationem pendente, remissive. 115.2.31
 Superior inter cognoscendum an inferior bene vel malè processerit, attendit statuta, & stylum tribunalis iudicis inferioris. 120.2.2. & seq.
 Ecclesiasticus subrogatus in locum iudicis secularis eodem modo procedit, quo iudex secularis procedere debeat. 121.1.6
 Competens quis ad cognoscendum de eo, qui existens in vno territorio occidit alium existentem in altero territorio cum sclopeto. 126.1.14
 Deferens appellationi aliàs non legitimæ, seu non deferendæ, abdicat à se iurisdictionem omnimodam. 140.1.3
 Inhibitus ad inhibitionem superioris, vel se inhibens, caret iurisdictione, nec aliquid decernit in sententiæ executione, etiam priuilegiatæ, *ibid.* 4
 Idem in iudice declarante se non iudicem, remissive. *ibid.* 5
Suo functus officio, non potest se in causa intrinicare. *ibid.* 6
 Ecclesiasticus non debet adstringi per prouisionem regiam ad faciendum id, quod iure sibi est prohibitum. *ibid.* 2.8
Procedens iuris ordine non seruato, reputatur priuata persona, & sine iurisdictione. *ibid.* 12
 Iudex, qui prætermisso iuris ordine, & sine citatione possessionem abstulit, eam de facto reuocare poterit. 141.1.14
 Facilis in concedendo, facilis debet esse in reponendo. *ibid.*
 Iudex qui tenutam & possessionem abstulit alicui, eo non citato, illam eodem potest restituere, nec sibi obstat, quod officio suo functus sit. *ibid.* 15
 Reuocando possessionem nulliter datam procedit tanquam persona priuata, & sumitur facere eo modo quo potest. *ibid.* 16
 Iudex Ecclesiasticus vim inferens prouisionibus regis, quotidie iubetur deferre appellationi, & reponere attentata, ac ipse reponit cum effectu, & cur. *ibid.* 2.22. & seq.
 Ad reponendum non eget iurisdictione, & ideo contra eum secunda iussio, vulgò *sobre carta*, expedienda, ad reponendum cum effectu, *ibid.*
 Iudex successor in iurisdictione seu tribunali iudicis vim inferentis, omnino tenetur prouisionem regis Senatus adimplere, & attentata à suo prædecessore reponere cum effectu, & appellationi deferre. 144.2.53
 Eadem res esse censetur, quantumcumque circa ipsam materiam aliqua commutatio contigerit. *ibid.* 54
 Iudex successor in iurisdictione & tribunali alterius, idem reputatur ac prædecessor, cum in locum eius subrogetur, & potest idem facere, quod poterat ille, cuius loco fuit subrogatus. 145.1.58
Iudex non tanquam persona priuata consideratur, sed tanquam minister iustitiæ quam gerit, & administratorem dignitatis & tribunalis quod repræ-

sentat, quisquis sit, etiam in infinitum. *ibid.* 60
 Quamuis in appellatione requiratur expressio nominis iudicis à quo; tamen satis est, vt contineatur nomen dignitatis iudicis. *ibid.* 61
 Iudex datus loco demortui, illum non repræsentat, sed tantum dignitatem. *ibid.* 2.63
 Iudex prædecessor, & successor, quamuis diuersi sint personarum respectu, eo tamen habito ad dignitatem & administrationem, & coequalitatem potestatis, verè idem sunt. *ibid.* 66
 Iudex successor verè idem iudex reputatur ac prædecessor, præcipue quando iudex accipitur pro iurisdictione & tribunali. 146.1.67
 Potest taxare expensas referuatas taxari in sententiæ prædecessoris. *ibid.* 68
 Potest interpretari sententiam dubiam prædecessoris. *ibid.*
 Iudex successor, vel aliter loco alterius datus, causam assumit in eodem statu, eamque determinat ex eisdem actis. 146.2.71
 Procedit eo modo quo & prædecessor processit. *ibid.* 72. & 82
 Potest ea omnia facere, quæ poterat illius prædecessor. 147.1.78
 Potest in integrum restituere contra factum sui prædecessoris. *ibid.* 79
 Potest absolueri ab excommunicatione decreta per prædecessorem. *ibid.* 80
 Potest reponere attentata à se gesta, & eodem modo successor. *ibid.* 81. & 84
 Iudex vim inferens, impossibile est vt reponere queat mortuus. 148.2.96
 Iudex Ecclesiasticus præcepto tribunalis alstringitur sub pœnarum incursum, attentata reponere, & deferre appellationi. 152.1.4
 Reponendo attentata virtute decreti regis Senatus ita mandantis, non est qui grauat, sed ipse Senatus cuius decretum exequitur. 153.2.16
 Licet poterit, si visis actis iustum visum fuerit, reuocare repositionem factam ab inferiori, virtute regis Senatus decreti, cum ad hoc impediendum non se extendat. 154.1.21
 Iudex quandoque etiam post 10. dies datos ad appellandum potest reuocare interlocutoriam, dummodo ante diffinitiuam. 158.1.6
 Iudex siue sit ordinarius, siue delegatus, suam interlocutoriam reuocat. *ibid.* 7
 Iudex executor mixtus interlocutoriam suam reuocat. *ibid.* 8. & arbiter. *ibid.* 9
 Iudex licet non possit actum facere nisi ad petitionem partis, potest tamen iis inuitis & contradicentibus reuocare interlocutoriam. *ibid.* 10
 An possit reuocare nõ solum ipsam interlocutoriam, sed etiam ipsam reuocationem, seu reuocatoriam interlocutoriam. *ibid.* 11
 An semel, vel pluries possit reuocare sententiam interlocutoriam. *ibid.* 12. & seqq.
 Si citata parte ante didicita testificata admittat nouos testes, censetur reuocare publicationem. si post conclusionem admittit iura, censetur reuocare conclusionem. 159.1.18. & seqq.
 Iudex qui se incompetentem pronuntiauit, non potest ipsam pronuntiationem reuocare. 160.1.31
 & si de facto reuocat, nõ valet reuocatio. *ibid.* 32
 Idem est in iudice delegato. *ibid.* 33
 Secus in ordinario, qui potest reuocare. *ibid.* 2.34
 Iudex delegatus qui se incompetentem declarauit in

& Verborum.

in articulo declaratori à principali, potest reuocare illam declinatoriam, quia iurisdictione sibi remanet. *ibid.* 35
 Reuocat interlocutoriam, per quam finitur iurisdictione, si ab ea fuerit appellatum. *ibid.* 36
 Iudex qui detulit appellationem interpositam ab interlocutoria, non potest eam reuocare, & reponendo reassumere iurisdictionem. 161.1.57
 Postquam detulit appellationi, potest de consensu partium reuocare grauamen. *ibid.* 39. & seqq.
 Post delatam inhibitionem non potest reuocare interlocutoriam. *ibid.* 2.42
 Inhibitus potest reuocare interlocutoriam, si inhibitio est nulla, & minus legitima. *ibid.* 43. & seqq.
 Non reuocat interlocutoriam mandaram executioni. *ibid.* 45
 Iudex qui opposita exceptione contra mandatum legitimum Procuratorem declarauit, & vt talis lis contestata est, non potest reuocare talem declarationem. *ibid.* 46
 Pronuntians dandum esse fideiussorem per interlocutoriam, eo dato, non reuocat dictam interlocutoriam, nisi de partium consensu. *ibid.* 47
 Iudex reuocat interlocutoriam mandaram executioni de consensu partium. 162.1.50. idque cum causæ cognitione. *ibid.* 51
 Quid sit nulla ex aliquo iuris defectu. *ibid.* 53
 Reuocat interlocutoriam latam officio iudicis mercenario actioni deseruiente, non tamen officio iudicis nobili. *ibid.* 2.54. vide alias limitationes & declarationes ad l. quod iussit. de re iud. *ibid.* 55
 Iudex executor data possessione absque citatione citandorum, & sine causæ cognitione, si amplius audiat, & de nouo citet, debet prius & possessionem & attentata antea facta reponere. 163.2.67
 Iudex qui aliàs non potest reuocare suam interlocutoriam, si nulla sit, quocumque modo eam reuocare potest. *ibid.* 68
 Iudex delegatus, siue ordinarius, & non alius, cognoscit de nullitate interlocutorie à se latæ, etiam vim diffinitiuæ habentis. 164.1.69
 Iudex potest reuocare sententiam diffinitiuam, quæ non transit in rem iudicatam. *ibid.* 70
 Iudex Ecclesiasticus inhibitus ante repositionem virtute decreti conditionalis, non poterit amplius vti alternatiuis eius decreti, sed vltimam partem decreti, & *nolo habendo otorgue y reponga*, debet adimplere, & cur. *ibid.* 91. & 92
 Inferior tacite est inhibitus à iure interposita appellatione legitima, etiã si non deferat. 171.1.19
 Ecclesiasticus inhibens seculari, vt exequatur instrumentum, dum cognoscit de eius vltura, si illud non esse vsurarium declarat, & vt secularis possit procedere, an appellatione subsecuta ab hac sententiæ secularis procedat. 174.2.45
 Superior causa cognita potest super sententiæ executione & attentatis terminare, nullo habito respectu ad decretum violentie directum inferiori. 194.1.41
 Inferior licet ad sui instructionem possit cognoscere an delaturus sit appellationi, vel non; tamen superior non impeditur, super admit-tenda, vel reicienda appellatione & attentatis de iure pronuntiare. *ibid.* 2.42
 Iudex non deferens iustæ appellationi punitur. 195.2.52

Deferens appellationi minus legitimæ non punitur. 196.1.53
 Qui reum incarcerare iubet, non obstante eius appellatione, non inouat, sed ius publicum, vt delicta puniantur, conseruat. 206.2.14
 Iudex tenetur admittere exceptiones dilatorias, vel peremptorias. 207.2.24
 Iudex cogens litigare tempore indubitato, facit grauamen irreparabile per appellationem à diffinitiuam. 208.1.26
 Iudex non potest cognoscere simul de emergenti, & negotio principali, & cur. 209.1.37
Vim facit non deferens appellationi super articulo præiudiciali interposita in causis etiam summariis. 210.1.47
 Vim facit non deferens appellationi interposita ab interlocutoria præiudiciali negotio principali. *ibid.* 2.49. & ab interlocutoria, qua causatur difficultas circa causæ decisionem. *ibid.* 50
 Potest referuare exceptionem oppositam contra testem, quod sit infamis, vel criminiosus ad publicationem, etsi probatio incontinenti offeratur, nec appellatio erit iustificata, & cur. 214.1.81. & seqq.
 Iudex recusatus appellare potest à sententiæ arbitratorum, qua recusatus declaratur. 215.2.97
 Quando possit sine metu attentari, & nullitatis procedere ad vltiora, remissive. *ibid.*
 Iudex opposita appellatione à decreto torture, superferere debet in causa, etiamsi non sit inhibitus, vel inhibito præsentetur. 216.1.101
 Idem ante appellationem ab eo, dum tamen sit intra tempus datum ad appellandum. *ibid.* 102
 Iudex cui nihil constat, nihil discernere potest. 219.1.131
 Condemnans non admissis probationibus dicitur esse in dolo. *ibid.* 132. & iudicatum eius est nullum. *ibid.* 135. procedit tamen si à tali denegatione admissionis probationis appelletur, aliàs tenet iudicium. *ibid.* 136
 Iudex qui ter monitus & requisitus aliquid facere, nihil responderet, negare videtur, & à tali denegatione appellatur licite. 228.2.196
 Iudex denegare potest suam interlocutoriam, siue ab ea appellatum sit, siue non. 229.1.200
 Iudex se non iudicem declarans mediante appellatione interposita, à tali declaratione iurisdictionem reassumit, & videtur reuocare declarationem, quæ vim habet diffinitiuæ. 231.220
 Iudex à quo sine metu attentari procedit ad vltiora, non obstante appellatione ab interlocutoria, quousque sit inhibitus canonicè. *ibid.* 2.224
 Iudex à quo procedens non obstante appellatione ab interlocutoria damnum irreparabile continere, potest puniri, illique impune resisti. 232.2.233
 Iudex quando grauat. 238.1.10
 Iudex Ecclesiasticus licet in spiritualibus habeat iurisdictionem in laicos, intelligitur quoad excommunicationem, & remedia Ecclesiastica, non carcerem, nisi innocato auxilio. 257.2.38
 Non potest imponere penam insignentem membri mutilationem, vel sanguinem, aliam penam corporalem potest. 278.2.210
 Imponit fustigationis penam. *ibid.*
 Item penam exilij. 279.1.211
 Detractionis in monasterium. *ibid.*
 Perpetui carceris, & alias. *ibid.*
 Iudex non potest esse subrogatus, qui principaliter

Index Rerum,

esse non potest. 334.2.146
 An vim faciat cognoscens de noui operis nuntiatione, quod nuntiauit Clericus. 345.1.54 & quid de milite, vel alio privilegiato nuntiant. ibid. 55
Index quilibet an possit cognoscere, an sua sit iurisdicção, & inhiberi queat ab alio. 383.1.80
Index quilibet etiam delegatus cognoscit, an sua sit iurisdicção. 384.2.95
Index qui potuit procedere summarie, si procedit ordinarie, valet processus. 422.2.112
Index ordinarius Ecclesiasticus quibus actionibus quis dicatur. 483.1.6
Index habens iurisdictionem, sed est omnimodo incompetens in aliquo casu, si se expressè declarat competentè, sententia transit in rem iudicatam, si non appelletur, & processus tenet. 491.1.23
 Idem si citatus nihil opposuit. ibid. 24
Index delegatus prout ordinarius cognoscit de articulo an sua sit iurisdicção. ibid. 25
Iudicis iniquitatis inter procedendam propria probatio est, actorum inspectio. 92.1.110. & 114
Iudicis iniquitas, vide *Executio*.
Iudicis iniquitas, potest pars resistere, vrbanius tamen Princeps, cuius id propriu est officium. 172.2.32
Iudicem Ecclesiasticum vim inferentem non posse in expensis multari, verius ostenditur. 105.2.245
Iudice Ecclesiastico, regia cui inclinata prouiso, respondente, se carere iurisdictione, quid faciendum, ne inane sit decretum regium. 140.1.2
 à Iudice quæ de facto sunt, de facto per eum reuocari ius est. 141.1.13
Iudice Ecclesiastico vim inferente mortuo ante repositionem, an euascat decretum violentiæ. 143.2.42
Iudice remoto ab officio, poterit successor eius reuocare attentata ex officio. 147.2.86
Iudices Ecclesiastici vim facientes, & contra præcepta canonica procedentes ad executionem sententiæ, non obstantibus legitimis appellationibus incurrunt in bullam Cænæ Domini. 56.2.237
Iudices laici non possunt inhibere Ecclesiasticis, & cur. 61.1.278
Iudices vbi plures dati sunt in aliqua causa, & postea aliqui, vel etiam omnes immutati fuerint, nihilominus eadem causa dicitur. 144.2.55
Iudicibus Ecclesiasticis exequi volentibus abusus notorios ab le factos, resisti violentè potest per priuatum personam. 32.2.116
Iudicibus duobus adiuuicem inhibentibus super competentia iurisdictionis, quemadmodum recurrendum sit ad Senatum per viam violentiæ, & quod decretum detur. 103.2.226
Iudicium priuilegiatum, & sui natura inappellabile, aut executiuum, in dies alteratur, & variatur ex modo proponendi, aut prosequendi, & efficitur appellabile, & è conuerso. 92.1.116
 Non debet esse in pendenti. 240.1.30
 Non constat ex duobus reis tantum sine actore. 345.1.53
Iudicium quid significet. 412.1.43
Iudicium mutare in maiorem causæ cognitionem, parte non contradicente, nullam causat nullitatem, secus si in minore. 411.1.38
Iudicialia & extraiudicialia sibi inuicem repugnant. ibid. 2.41
Iudicialiter & extraiudicialiter contraria sunt. 70.2.334
Iudicium ad torturam, siue in ciuilibus, siue in criminalibus, non est sub fideiussores relaxandus. 273.1.173
Iuramentum in litem quando, & quomodo, & in quibus casibus locum habeat, remissiuè. 222.2.163
Iuramentum calumniæ est actus iudicialis, non extraiudicialis. 428.2.149
Iuramentum, de quo in c. vt circa. de elect. in 6. debet esse corporale tactu Euangeliorum, non aliter. 442.2.238. aliàs iuramentum erit nullum. ibid. 239
Iuramentum per tactum Euangeliorum non requiritur de consuetudine, sed sufficit tactus cuiusuis libri, vel tabulæ. ibid. 240. limita. 241
Iuramentum iuxta c. vt circa. de elect. in 6. quando requiratur. 443.1.243. & seq.
Iurisdicção suprema dominio regia maiestatis, & visceribus intrinsecis regiminis formaliter adheret. 85.1.39
Iurisdicção necessaria est ad effectum reponendi attentata. 140.2.11
 Non requiritur ad reuocandum, & quæ de facto sunt à iudice. 141.2.17
Iurisdicção est anima inhibitionis, & sine ea inhibicio prolata est nulla, & minus canonicè expedita. 164.2.75
Iurisdicção dilata non dicitur ablata. 376.2.33
Iurisdicção ad suspensionem nullus actus fortior appellatione. 181.1.18
Iurisdicção exercitium vt attribuitur, satis est qualiter in libello deducere, licet de ea queat dubitari. 358.2.45
Qualitas tamen illa si negetur, debet constare summarie, plenè tamen. 259.1.46
Iurisdicção defectus exceptio non censetur exclusiua à dispositione prohibente omnes exceptiones. 310.2.57
Iurisdicção defectus aliis maior reputatur. 382.1.71
Iurisdicção defectus insanabilis, præstat causam appellandi. 482.2.4
Iurisdicção concessa, concessa censetur omnia, sine quibus exerceri non potest. 110.1.292
 Vide *Potestas*.
Iurisdictionibus constare prius debet de qualitate quæ iurisdictionem tribuit. 135.9.58
Ius naturale datur, ne alicui in iudicio, & extra iudicium vis fiat. 240.2.80
Ius vbi adest, & causa vniuersalis, per vsum partis ius conferatur in toto, & consuetudo in parte extenditur ad totum genus illius speciei. 34.2.124
Ius superueniens lite pendente an profit, remissiuè. 89.1.79
Ius declarandi, seu interpretandi ad hæredem, & successorem non transit, cum ex arbitrio disponentium pendeat. 146.1.70
Ius concedit facultatem declarandi successoribus in officio, vel iurisdictione. ibid.
Ius non fingit quod sibi ipsi est cotrarium. 240.2.36
Ius omne potentius operatur in causa, quam in facto. 394.2.10. & seqq.
Ius quæsitum facilius amittitur, quam ius quærendum. 395.1.19
 Iuris

& Verborum.

Iuris patronatus donationi si ordinarius non præstat assensum, ad id compelli potest per superiorem. 455.2.40. ab eo tunc appellare licet. ibid. 41
Iuris resistentia efficax est ad prohibendam appellationem. 470.2.7
Iuri competenti regie maiestati nulla Pontificis censura generaliter promulgata intelligitur velle derogare, tam de iure, quam de consuetudine. 41.2.176
Iure positio, & naturali ac diuino concurrentibus, ius diuinum & naturale præualet, tanquam potentius. 27.1.91
Iura ad ea adaptantur quæ sunt frequentius. 29.2.98. 148.1.92. & 313.2.88
Iura prohibentia laicis ne de clericis cognoscant, loquuntur de cognitione iudiciali, non de extraiudiciali. 67.2.301
Iura loquentia de tollenda consuetudine in cognitione clericorum per laicos introducta, loquuntur de cognitione iudiciali, & de præscribenda iurisdictione. ibid. 305
Iura duo vbi competunt, vno sublato actus sustinentur alio. 72.1.350
Iura plura in vno concurrentia, vno sublato cetera cum eo non confundantur. ibid. 351
Iura prohibentia clericum recurrere ad iudicia secularia, intelliguntur, vt cognoscant de meritis causæ cum iurisdictione, non tamen pro tollenda violentia extraiudicialiter. 86.2.59
Iussio secunda, nempe *sobre carta*, expeditur aliquando, ratò tamen, cum multa expensarum solendarum siue à iudice, siue à Notario, per quemlibet steterit, processum non mittere. 93.2.125. & 107.2.265
Denegatio erit in iis, quæ iudex poterat appellatione pendente licite facere. 116.2.42
Decernitur in Senatu contra iudices Ecclesiasticos. 140.2.10
Institium denegare videtur qui non loquitur, & obmutescit. 229.1.198

L

L **A**icum possidens spiritualia semper præsumitur esse in mala fide. 12.2.34
 Non se intronitrit in spiritualibus & eis annexis, nisi de licentia Pontificis, & in casibus à iure expressè concessis. 13.1.36
Laicus litigans coram iudice Ecclesiastico, iuri canonico, & tribunali stylo adstringitur, & è conuerso. 121.1.5
Laici non possunt inducere legem aut consuetudinem contra clericos ex defectu potestatis, & iurisdictionis. 13.1.37
Legatus in partibus habet facultatem cognoscendi de appellationibus interpositis ad Papam, & ab appellationibus à legato potest redire ad eundem. 441.2.34
Legitimatio personatum in quocunque iudicio necessaria est. 311.1.59
Legitimatis exceptio non censetur exclusiua à quolibet statuto, omnes exceptiones aduersus instrumentam excludente. ibid. 62
Apponi potest etiam post tres sententias. ibid. 63
Legitimum quid. 471.1.8
Leges enucleate.
 136. tit. 5. lib. 2. recop. 9.2.14. 85.2.46. 153.1.12. & 172.2.30
 Non est noui iuris inductiua. 111.1.23
Salgado de protell. Reg. Tom. 1.

Disponit in auxilium iuris Canonici, prohibentis violentas oppressiones. ibid. 25
Nerosè defenditur, & iuris naturalis esse declaratur, affirmatque illam esse iure diuino & Canonico fundatam. 13.2.39
Quando condita. 69.1.17
In ea multæ sunt difficultates vsu frequentes, diluendæ per authorem. 84.1.24
Loquens de expensarum condemnatione, contra partem locum habet. 105.2.247
 134. tit. 5. lib. 2. recop. 85.2.46
 14. ciuitem loci. 130.1.22
l. regia de dieta, intelligitur respectu Scholastici alium conuenientis coram Magistro scholæ. 133.2.44. & seq.
 137. tit. 5. lib. 2. recop. 171.1.21. & 205.1.1
 14. tit. 10. p. 7. 172.2.30
l. fin. C. de sum. Trin. & fide Cath. 32.2.113
l. lege Julia. 7. ff. ad leg. Jul. de vi publ. 43.1.185. & 170.1.12. & 30
l. vnic. C. de emend. propinq. 109.1.279
l. absentem. de penis. 143.1.35
l. quod iussit. ff. de re iud. 137.2.5
l. generaliter 12. §. sed iuramentum, & §. sibi autem. C. de reb. cred. 223.1.166
l. 1. §. quæsitum. ff. de appel. 315.1.92
l. 1. §. veteris. ff. de acquir. poss. 322.1.36. & seq.
l. generaliter 5. ff. de fideiusso. 327.2.78
l. 1. §. si is, cui. ff. de op. nou. nunt. 344.2.52. & seqq.
l. æquissimum. ff. de vsufr. & eius remedium multum consonat dispositioni Conc. Trident. sess. 25. c. 13. 338.2.5
 Vide v. *Verba*.
Lex, consuetudo, seu statutum regulatur à potestate inducentis in consuetudinem. 13.1.37
Lex temporalis ratione directiua etiam clericos obligat. 19.1.65
Lex loquens cum aliqua qualitate, ad sui intellectum trahit omnes alias, quæ in illo proposito simpliciter, vel generaliter loquuntur. 29.2.98
Lex positua vti interpretatur legem diuinam, sic & consuetudo. 34.1.22
Confirmatoria eandem limitationem recipit, quam confirmata. 54.1.227
Loquens cum aliqua qualitate, ad sui intellectum trahit omnes alias, quæ in illo proposito simpliciter & generaliter loquuntur. ibid. 2.228
Vsu populi non recepta, sed contrariis actibus reiecta, nec obligat, nec adstringit. 69.1.322
Regia fundat cognitionem per viam violentiæ in iure & consuetudine suis omnibus requisitis vallata, & acquisita. 70.2.337
Laicorum si est approbata per Papam, & ab recepta, debet attendi in foro Ecclesiastico. 122.1.17
Requirens aliquod genus, seu modum probationis in aliquo actu, debet adimpleri specificè, aliter probari nullo modo potest. 142.2.32
Lex, seu statutum potest occurrere aliqua vtilitate, aut euidente causa (vt hic) facere, vt probatio valida & perfecta, in aliquo actu sit inualida & imperfecta. ibid. 33
Lex, seu statutum factum ob publicam vtilitatem, si requirat certum genus probationis, non admittitur alia probatio vltra requisitam. ibid. 34
Lex, seu statutum vtens verbo de præterito, non
 Y y 2 exten

Index Rerum,

extenditur ad futuram. 233.1.242
Lex non fingit super impossibili de natura, & de iure, ne sibi repugnet. 240.2.34
Lex generalis comprehendit causas & personas privilegatas, quæ specialiter in eo casu non reperiuntur habere privilegium. 341.2.23
Legis ratio generalis licet vni præfidi directæ, ad omnes extenditur. 67.1.297
Legi 36. in verbis, el qual irabido sin dilacion lo vean, omnia iuris fauent principia. 91.2.109
Legem aliud est condere particularem circa bona clericorum; aliud generalem, quæ comprehendat temporalia tam laicorum, quam clericorum, cum prima non licet, secunda valet. 19.2.67
Talium legum obseruantia ad pacem reipubl. necessaria est. ibid.
Leges secundum rubricam, sub qua situata sunt, debent intelligi. 43.1.187
Laicorum non ligant clericos. 122.1.16. quando secus. ibid.
Regia in casibus violentiæ veniunt ad euitandum fraudes, & cur. 154.1.18
Leges regias respicientes bonum totius communitatis obseruare tenentur clerici, dummodo non tendant in præiudicium libertatis Ecclesiasticæ. 19.2.66
Libellus appellationis non sufficit porrigi coram Notario duntaxat, & non coram iudice. 245.1.80. & tunc pronuntiat non esse deuolutam. ibidem.
Non est necesse vt legatur iudici. ibid. 2.81
Libellus oppositionis contra prouisionem beneficii non est prouocatiuus, sed exclusiuus. 417.1.74
Libello inepto pars non tenetur respondere, & à iudice contrarium declarante licet appellatur. 209.2.42
Idem in libello obscuro. ibid. 43. & seq.
Lignum vitæ (Apoc. 2.) quid. 299.1.97. & seq.
Liquidatio sententiæ reddendæ rationis non recipit appellationem suspensiuam. 392.1.43
Liquidum sententiæ aut instrumenti garantigati exequitur suspensio illiquido. 332.1.126
Litæ quando efficiatur ex comparationibus per præsentatos coram ordinario. 417.2.77
Dicitur pendere per impetrationem rescripti vigore appellationis extrajudicialis, secuta citatione vigore illius. 447.2.287
Non dicitur introducta, nec pendere per actum extrajudicalem. ibid. 288
Littera dilatorie generales an intelligantur in debito iurato, debitis fiscalibus cum debitis privilegiatis, an extendantur ad fideiussores affidati, remissiuè. 265.2.112
Monitoriales ad effectum reuelationis quid requirant vt queant relaxari. 291.2.30
Litterarum dilatariorum debitoribus concessarum effectus quis. 265.2.109. & seq.
Litterarum falsarum virtute processus factus est nullus ipso iure. 491.1.22
Litteras directas Episcopo prædecessori mortuo, sub nomine dignitatis, tenetur successor exequi. 148.1.90
Litigare coram suspecto iudice periculosum. 215.1.91
Locus non tutus quis. 207.2.23
Loci non tuti exceptio quando locum habeat. ibid.
ob Locorum distantiam, aut magnam difficultatem consequendi remedij, ad eod quod ad superiorem recurri non potest, multa permittuntur prohibita. 30.1.100
Longinquitas accurrendi Romam dicitur, quando lo-

cus est ultra Italiam. ibid. 101
 Ludouicus Gomefius reprobarur. 261.1.164

M

Maior debet cedere minori, dum est in domo minoris. 363.2.57
Maiores, v. Rex.
Mandans committi delictum in alio territorio, quo districtu sit puniendus. 380.1.57
Mandataris & mandans delictum committi in diuerso districtu, vbi nõ punitur affectus, ab vtriusque districtus iudicibus puniri possunt. 381.1.64
Mandatum prædecessori factum Episcopus adimplere debet sub nomine dignitatis. 148.1.87
& idem in executore. ibid. 88
Mandatum executorium virtute sententiæ, vel instrumenti garantigati, est sententia interlocutoria habens vim diffinitiuæ. 225.1.181
An ab eo appelletur, remissiuè. ibid.
Manus regia, manus Ecclesiæ. 322.1.113
Materia apposta sub aliquo rubro, iudicatur eius esse naturæ, cuius est rubrum. 429.1.150
Mendicantium mentio vbi fit, semper præmittitur ordo prædicatorum, qui inter mendicantes connumerantur. 361.2.32
Mercantia, v. Almus.
Meretrix & personaliter in iudicio comparat, & pro debito carceratur. 263.1.88
Quid in meretrice maritata. ibid. 2.89
Michaeli Archangelo concessa potestas propulsandi violentam superbiam Luciferi thronum Dei altissimi occupare cupientis. 14.2.41
Miles rectè capitur à iudice ordinario ad effectum remittendi. 255.2.14
Minor 25. annis an capi possit pro debito. 262.2.81. & seq.
Misus à secundo decreto facit fructus suos, & in eum transfertur præscribendi conditio. 349.2.85
Mixtura super possessorio & proprietate recipit in totum appellationem. 328.1.88
Vide Appellatio.
Mixtura possessionis & proprietatis in sententia, siue proueniat ex natura possessoriæ, siue extrinsecus, quia permittitur agi de proprietate, appellationem permittit in totum. ibid. 91
Mixtura possessoriæ & petitorij quatuor modis considerari potest. ibid. 92
Mixtura vt admittat appellationem, sententia duntaxat admittitur. 329.1.93
Mixtura possessoriæ & petitorij recipit appellationem, & cur. 330.1.105
Mixtura non operatur permissionem appellationis, quando petitorium incidenter tractatur in possessorio. ibid. 2.107
Mixtura ratio cessat, vbi nullitas accessorie continetur in sententia. ibid. 2.111
Mixturam quæ contingit in sententia considerari tripliciter. 329.1.93
Modestam inculpatam tutelam tunc seruatur, quoties id fit, quo omissio vis tolli non potest. 109.2.286
Monachus nõ potest capi pro debito ciuili. 261.2.72. & quid quando ingressus sit religionem in fraudem creditorum, vel post eius capturam, vel postquam iam petita sit in eum executio, remissiuè. ibid. 73
Monachi an possint cum capa & cruce processionaliter ingredi parochiam, ad expectandum cadaver eligens apud ipsos sepulturam. 364.2.70. 77. 78. & 80
Non habent territorium nisi intra ambitum sui monasterij. 365.1.71
 Monito

& Verborum.

Monito qua differat à citatione. 94.1.132
Monito, seu requisitio vnica, vel trina diuersis vicibus, aut trina vno contextu facta iudici, an sit necessaria vt videatur denegare iustitiam, remissiuè. 229.1.194. & seq.
Monito trina non est necessaria contra non residentem, si commode citari potest personaliter. 460.1.18 & tunc quod tempus requiratur absentia. ibid. 2.19
Monitionem simplicem quilibet secularis iudex facere potest clerico, vt de aliquo certioretur, vt constitatur in mala fide, aut mora, & vt certioratio illi præter præiudicium. 94.1.131
Monitorium de ordinibus suscipiendis est actus extrajudicialis. 463.1.40
ex Mora regulariter periculum oritur. 30.1.100
Mors certius quam nasci. 296.2.74
Mors omni momento speranda est. ibid. 75
Fulgur nuncupatur in Scriptura. 296.2.76. & 77
Morte omnia cessare dicuntur, & cur. 143.2.43
Mulier non carceratur pro debito merè ciuili. 262.2.83
Non potest capi pro debito publico, aut fiscali. 263.1.84
Succedens laico an capi possit pro debito fiscali, remissiuè. ibid. 85
Non potest incarcerari ratione tutelæ. ibid. 86
Capi potest pro debito descendente ex delicto. ibid. 2.78
Non cogitur personaliter comparere in iudicio, sed per Procuratorem. ibid. 90
Quid quando iudicium absque illa exerceri non potest. 243.2.62
Cogi potest comparere personaliter in causa criminali pro ferendo testimonio. ibid. 92
An cogi possit personaliter comparere pro absolutione. 301.1.113
Pro ferendo testimonio, vel alia causa non cogitur comparere personaliter, sed ad eam mittitur tabellio, vel alius. ibid. 114. & seq.
Incidens in canonem, si quis suadente, non cogitur pro absolutione adire Romanam, sed ordinarius absoluit. ibid. 116
Abiens non cogitur pro absolutione accedere locum iudicis. ibid. 2.120
Non est trahenda personaliter in iudicium, sed per maritum, aut Procuratorem auditur debet. ibid. 111
Mutatione iudicis eadem, non diuersa manet iurisdicchio, eademmet causa, idemque iudicium, & idem tribunal. 145.1.56
Mutatione personarum, qualitatibus, vel accidentibus, non mutatur res. ibid. 57

N

Natura humana, nec qualibet ingenij fecunditas, quantumuis experta, poterit alium modum ad cognoscendum de violentia reperire apriorè, quam hætenus inuentum & practicum. 90.2.100
Natura humana nõ potest esse delictiua remediis ad sui conseruationem necessariis. 110.2.298
Natura rei femel alterata, semper alterata remanet. 423.1.114
Nanari opinio refertur circa interpretationem Bullæ Cœnæ Domini. 100.1.280
Protestatio auctoritatis. ibid. 281
Necessario in actu producendo, seu conficiendo, requiruntur etiã in soluendo, vel destruendo. 230.1.210
Necessitas caret lege, & legem non admittit, & illicitum licitum facit; iudicem incompetentem facit
 Salgado de procel. Reg. Tom. I.

legitimum, alteratque præcepta, etiam diuina, & alia huiusmodi. 30.2.103
Necessitas & vtilitas mirabilem & laudabilem præbendæ protectionis modum induxere. 83.1.199
Negatio apposta subiecto, aut termino communi, facit orationem vniuersalem. 309.1.49
Negatio plus negat, quam affirmat affirmatio. 319.2.8
Negatiuum affirmatiuum potentius. ibid. 7
Negatiua præcepta efficacius obligant, quam affirmatiua. 320.1.10
Nisi dictio posita in sententia illam reddit conditionalem. 289.2.11
Nobilis non carceratur pro ære alieno. 264.1.97
Nobilis conductor vectigalis carceratur pro debito. ibid. 2.98
Nobilitatis ratio habetur etiam in spiritualibus. 363.1.50
Notarius apud quem sunt acta iudicis, contra quem intentare est violentia, compellendus est ad ea exhibenda. 143.1.38
Debet registrum, seu protocollum instrumentorum actuum iudicialium, & extrajudicialium, secum retinere, nec tradere partibus, nisi præcepto iudicis. ibid. 39
Intimans sententiam de mandato iudicis, nullam recipit iurisdictionem. 246.1.85
Notarij fidei stantur, asserentis alia acta non esse ad responsonem prouisionis de autos dimmissis. 186.2.56
Notitia facta & præsumpta, prout notificatio ad domum, non sufficit vt currat tempus condemnationis. 243.2.62
de Nouo quæ emergunt, nouo indigent auxilio. 233.1.242 & noua res nouum exigit remedium. ibid.
ly Nulla, negatiua vniuersalis excludit omnia. 383.2.85
Est distributiua pertinens ad plura, nec potest de vno tantum prædicari. 433.2.175
Nullitatem allegans, tenetur omnia acta exhibere, vt possit argui contra sententiam. 118.2.5
de Nullitate dicens post 60. dies non auditur iure regio. 352.1.100
Nuntio adducenti processum ad Senatam, in eo falarium taxatum præstari iubetur Procuratori querelantis. 93.2.126

O

Obligatio non potest exequi in forma Camera, aperta semel via, vt de falsitate cognoscatur. 423.1.113
Obligaciones duæ vbi concurrunt in eadem persona, potentior euincit alteram. 319.2.6
Obligatus realiter tantum tunc capi potest, si bona defuerit possidere dolosè. 170.2.150
Item si rem attriuit, vel consumpsit. ibid. 111
Occidere innocentem, & occidere eum qui confugit ad iustam defensionem, paria sunt. 43.2.188
Officialium scientia in præscriptione iurisdictionis præiudicat. 36.2.140
Omissum ab statuto pro emissio habetur, maxime in dispositionibus strictis. 388.1.11
Omne qui dicit, nihil excludit. 232.2.36
Omne, dictio, vulgo todo, vniuersalis est, & cum ea comprehendens. ibid. 237 & continet in se vniuersalem significationem. 233.1.238
ly Omnibus modis ipso iure importat. 479.1.80
Oman summum Sacerdotem ad Regem recurrere pro tollenda violenta seditione populi, à Simone faceretore
 Y y 3

Index Rerum,

sacerdotē illata, legitur. 86.1.30
Opinio Doctorum, cui consuetudo adheret, præferenda est. 34.1.122
Opinio Doctorum communis, siue in lecturis, siue in tractatibus, vel consiliis, sequenda est per iudicem. 123.1.23
Opinio quæ plurimorum autoritate comprobatur, præsumitur verior. ibid.24
 Nec ab ea recedendum in iudicando, & consulendo. ibid.
Opinionibus duabus contrariis aequè probabilibus, seu cõmunibus, iudex Ecclesiasticus potest quam maluerit, eligere. 123.1.26 etiam in foro conscientie. ibid.27
Opponens exceptionem, seu articulos, petens illos admitti, si omittat appellare à processu ad vltiora, & postea instet pro admissione illorum à tacita vel expressa reiectione, an appellare poterit. 247.1.3
Oppositor, si declarerit esse vel non esse filium patrimonialē, aut alias personam legitimam, licet appellat in provisione curati. 311.2.67
Oppressus iudici iniuste volenti sententiam exequi de facto potest resistere, non obstante sua appellatione legitima. 25.1.85
 Etiam si expressè renunciet recursum violentiæ, illi denegandus non est. 88.1.71
Oppressus ad obtinendam regiam provisionem iuris præsumptionem pro se habet, cum omnibus appellationibus regulariter deferendū sit. 89.2.86
Oppressus, qui ex actis diminutis semel obtinuit decretum contra se, scilicet vim non fieri, potest eis integris iterum recurrere; focus autem appellatus. 195.2.49
Afirmans in Senatu, acta esse integra, non auditur postea ex capite processus diminuti, volens noviter recurrere super eodem articulo. 196.1.54
 Ut iterum possit recurrere ad Senatum super eodem articulo ex capite processus non integri, debet de hoc constare notoriè, & evidenter ex actorum inspectione, aliter non auditur. ibid.55
 Et quomodo consulatur ut hoc modo notoriè appareat. ibid.
Oppressus de iure naturali cõcessum ad propugnandam violentiam, supremorum inuocare potentiam. 26.2.88
Oppressus iuuare Rex debet ex officio & charitate. ibid.
Opus nouum nuntians an audiatur comparans in iudicio. 341.2.19
Opus edificatum post nuntiationem reuocatur per viam attentati. 343.2.39
Operis noui nuntiationis causa recipit appellationem suspensiuam. 342.2.32. & seq. contra vide 42. & seqq.
Operis noui nuntiatio celeritatē desiderat. 343.2.41
Operis noui nuntiatione spretā, quando quis agit patitur de iure principali, omiſſa via attentatio cessat attentatam, & appellationis prohibitio. 344.1.47
Operis noui factā nuntiatione qui edificat, attentat, & per attentatū demolitur edificium. 393.2.3
Operis noui nuntiatio habet vim inhibitionis. 394.1.5
Oratio indefinita negatiuè concepta habet significationem vniuersalem. 309.1.46
Ordinarium, in defectum superioris per eum admoniti, suos religiosos non visitantis, & corrigentis, potest visitare, an ob denegatam appellationem ab ordinario possint religiosi ad Senatum recurrere per viam violentiæ. 130.2.26. & 27
 Ordinariā intimata, an iudex Ecclesiasticus possit taxare expensas, in quibus reum condemnauit. 183.2.33
 Index Ecclesiasticus licet de rigore iuris non teneatur supersedere; tamen ex vrbantate ob decorem debitum tantæ maiestati, tenetur. ibid.34
Ordo iuris non seruatur in notoriis, sed ordo est, ordinem non seruare. 91.2.107
 Ordo Prædicatorum fuit ante omnes Minorum approbatus. 361.2.33
 Ordo iudiciarius non requiritur super disputatione iuris. 494.2.51
 Ordinis præposteratio appellationem admittit. 492.1.32
 Ordinem iudiciarium seruare, nocere non potest. 312.2.74
 Ordinem executionis præposterans executor illam reddit appellabilem. 492.1.33

P

Pactum accedens vltra statutum, quo quis iam tenebatur, non mutat qualitatem vel naturam obligationis. 152.1.3
 Pactum inter partes, ne appellentur in causa, intelligitur etiā prohibitio ad interlocutoria. 306.1.15
Palinodia pœna non potest exequi in absentem. 273.1.170
 Palinodiæ pœnâ clericus, sicut nec nobilis, non plebitur. ibid.171
 Palinodiæ pœna est infamatoria. ibid.172
Panis spiritalis quotidie assumendus, ut quotidie proficiat. 298.1.91
Parochiam aliquam quis ingredi non potest ad aliud officium diuinum exercendum sine licentia Rectoris. 365.1.75
Parochialis impetrationibus & aliis requiritur mētio specialis. 364.1.63
 in Parochialibus referuatis quatuor menses ordinatio assignantur ad significandum concursum Pontifici. 438.1.205
Parochus est de vniuersitate, & potest vti frui pascuis & nemoribus ciuitatis, sicut quilibet de vniuersitate. 18.2.59
 Præfertur clericis mercenariis, & capellanis. 362.2.46
 Potest surripere cruce, & alia processionalia tollere, religiosis processionaliter accedentibus ad suam parochiam pro tollēdo caduere eligentis sepulturam apud religiosos. 366.2.86
 Primus facit officium in Ecclesia dicēdo orationes, & intonandō primos versus. 367.1.87
 Præfertur quando defertur funus extra suam parochiam. ibid.88
 An in præiudicium Ecclesiæ aut successorum possit amittere ius praelationis, eo vel non vtendo, vel consentiēdo renuntiare illi. ibid.89
 Potest recuperare præcedentiam perditam per prædecessores. ibid.91
 ad Parochum proprium pertinet portare cadaver eligentis sepulturam in alia Ecclesia. 365.2.76
 Parochi præferuntur etiam canonicis collegiatis. 367.1.88
 Possunt eorum successores contrauenire facto inualido antecessoris. ibid.90
 Parochos inter quando sit locus præuentioni in futurando

& Verborum.

nerando corpus parochiani vtriusque. 367.2.95
 & quid si præuentione nulla sit, quomodo controverti diffiniatur. ibid.96
Pars vna alternatiua declarat alteram. 109.2.284
Pars appellata, quæ contra se reportauit decretum in Senatu, vim fieri actis diminutis, non potest eis integris vltieris recurrere, & cur. 195.2.50
 de Parte quoad partem idem est quod de toto quoad totum. 307.1.25
Pater, seu dominus priuatus potest filium, seu famulum suum clericum de domo eicere ob eius pacem, & quietem, virtute potestatis politica. 108.2.278
 Patientia & tolerantia Romanorum PP. vel alterius Principis impedire potestis, inducit dispensationem & confirmationem. 382.1.48
 In iuribus incorporalibus idem operatur quod possessio in rebus corporalibus. 71.1.339
D. Paulus cuius populi Rom. nuncupatur, & cur. 18.2.60
 Auxilium postulat ad tribunal. 86.1.53
Peccator in mundo eidem periculo est suppositus, quo nauis in medio tempestatis. 297.1.30. & 81
Periculum instans non recipit dilationem, legem non admittit, & legem tribuit. 91.2.108
 Periculum vbi est in mora, appellatio non suspendit. 473.2.27 & receditur ad iuris regulis. ibid.28
Personæ occultatæ manifestatio non datur in regno Aragonum in causis spectantibus cognitionem Inquisitorum. 128.2.7
Petitorium intentare aliud, aliud verò possessorium iustificare cum titulo, vbi causæ natura ita postulat. 330.2.110
 Petitorium absorbens possessorium attenditur ad effectum appellandi. 334.1.143
Pia causa non prohibet appellationem de per se. 389.2.25
Pœna non transit in successorem, vel hæredem, sed tantum damnorum satisfactio de eo quod ad hæredem peruenit. 149.2.106
 Pœna apposta à iure iudici exequenti appellatione pendente, ut infligatur, debet expectari executione, & actus consummatio. 170.1.12
 Pœna corporalis quando venit in defectum pecuniariæ, an reus sit sub fideiussoribus relaxandus. 276.1.190. & seqq.
 Pœna relicta est arbitrio iudicis an captus sub fideiussoribus sit relaxandus. ibid.2.193
 Pœna verberum, aut fustigationis an permittat relaxationem sub fideiussoribus. 277.2.201. & seq.
 Pœna dicta, de verguentia, est corporis afflictiua. 278.1.203
 Pœna mitræ; quam solet apponere iudex Ecclesiasticus, est corporis afflictiua. ibid.204
 Perpetui carceris dicitur corporis afflictiua, & an de iure ciuili aut regio imponi possit. 278.1.205
 Carceris quibus casibus iure regio imponi possit. ibid.2.206
 Quando imponitur sub fideiussoribus, reus non relaxatur. ibid.207
 Candentis ferri apponenda ei qui secundò nupsit veniente vxore prima, relaxatur sub fideiussoribus. ibid.208 & hæc pœna locum habet iure canonico. ibid.209
 Suspensionis ab officio, seu beneficio, non admittit relaxationem sub fideiussoribus. 379.1.212
 Pœnam exilij esse corporis afflictiuam, qui teneant. 272.2.165

Quid iure regio & canonico seruandum, ibid. 166. & seq.
 Pœnarum inferio. 98.2.176
Pontifex vtramque potestatem, spiritualem & temporalem habet, primam absolutè, secundam in habitu & potentia. 17.1.55
 Cessante causa spiritali, non vitur potestate temporali contra regimen Regum & Principum temporalium. ibid.56
 Potest in certis casibus ob aliquam iustam causam concedere laico priuilegium cognoscendi de personis Ecclesiasticis. 35.2.130.141
 Pontifices ex Hispania oriundi, qui habuerunt scientiam cognitionis per viam violentiæ. 37.1.141
Possessio quæ consistit in facto, non transfertur ex sententia actualiter non executā, cum non transeat dominium consistens in iure. 113.2.7
 Possessio alia est defuncti, alia hæredis, in quem licet omnia iura transeat, non tamen possessio. 150.1.109
 Possessio hæredis est noua possessio, & non continuata cum possessione defuncti. ibid.
 Possessio iurisdictionis tribunalis, Ecclesiæ, vniuersitatis & populi, non finitur morte possessoris, sed in successore continuatur, cum persona ficta possideat. ibid.110
 Rerum Ecclesiæ non vacat mortuo prolato. ibid. 112. & 117
 Ecclesiæ in Ecclesiā continuatur etiam mortuo prælato, & dicitur simul cum occupatore possidere, & esse in summariissimo possessorio, nec attentat Ecclesiā possidendo. ibid.113
 Iuris patronatus competens alicui ratione dignitatis, villæ, castri, maioratus, aut Ecclesiæ, retinetur per ipsam dignitatem, villam, castrum, maioratum, aut Ecclesiam, etiam mortuo prælato, & administratore. ibid.115
 Iuris præsentandi continuatur in successore dignitatis, castri, villæ, vel comitatus, seu maioratus, sine noua apprehensione. ibid.2.116
 Data per executores non citato possessore dicitur intrusa. 416.1.70
 Possessionis causam quando absorbeat causa proprietatis, remissiuè. 328.2.91
 Possessor nouus castri, villæ, seu maioratus, ratione cuius competit ius præsentandi, licet nunquam præsentauerit, potest præsentare. 150.2.16
 Possessorium debet prius terminari, quam petitorium. 224.1.172
 Venit accessorie ad causam proprietatis, vbi tractantur simul. 330.1.106
 Non dicitur mixtum, sed merum, quando titulus deducitur ad eius iustificationem. ibid.2.109
 Possidere qui potest ex pluribus causis, & iurari ex vtiliori. 72.1.348
 Potentia cogendi ad actum, quamuis ad actum coactionis non sit deuentum, inducit coactionem. 152.2.9
 Potentia magis in effectu monstratur. 420.1.95
 Potentia causæ efficientis arguitur ex efficacia effectus. 422.1.109
 Potestas tollendi violentias, & protectio vi oppressorum à Deo deriuata, & in Reges non recognoscens superiores in temporalibus gradatim transfusa. 14.2.41
 Potestas non nisi à Deo, quæ autem sunt, à Deo ordinata sunt. 14.2.42
 Potestas suprema Principum temporalium non recognoscen